

*rikoltva várom várok de az idő csak ül tehetetlenül
nem mozdul semmi titokzatos a csend és minden
fülledt a levegő remélem hogy meg nem fulladok
én csak jajongok vívódom és gúnyolódok
és ha rab is vagyok lázadok lázadok
hiába a méreg hiába a bomba
te nem győzöl engem soha te automata te masina
él az ember él s talán tud is szeretni*

LÁSZLÓ IBOLYA

GYŰLÖLT IDŐ

*Az élet rohanó valóság
és te kinyújtod felé
két erőtlén kezed
és nem veszed észre
hogy csúszik ki ujjaid közül
a fény
nem érzed a megfoghatatlant
s nem tudod a jövőt
csak látod a képernyőn
egy végtelen adásban
a csillogást
az egymást váltó tomboló fényeket
mint a neonreklám
és mire felfogod a valóság értelmét
elsiklik az idő szárnyain
és akkor már hiába ölelnéd
folytatnád
hiába kiabálnál
vége
az idő elvitte a jelent
és gyűlöld.*